

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΕΓΛΕΡΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αριθ. Πρωτ. 1192

Χρονολογία Παραλαβής 8/4/2008

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

«Βελτίωση και επιτάχυνση των διαδικασιών της δίκης στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και άλλες διατάξεις»

Σύμφωνα με τον τίτλο και την αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου, η νομοθετική αυτή πρωτοβουλία αποσκοπεί στην «αποσυμφόρηση» των Διοικητικών Δικαστηρίων και την επιτάχυνση της Διοικητικής Δικαιοσύνης.

Το νομοσχέδιο αυτό σε πολλά σημεία του, παρότι στοχεύει στην αποσυμφόρηση των Διοικητικών Δικαστηρίων και ιδίως των Διοικητικών Δικαστηρίων της Αθήνας, εντούτοις δεν λαμβάνει υπόψη τις συνέπειες που θα έχει η σκοπούμενη αυτή «αποσυμφόρηση» στην δικηγορική πρακτική και στην ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης και επιπρόσθετα θίγει σε ορισμένα σημεία του συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα.

Στο πλαίσιο αυτό καταγράφω τις παρακάτω ειδικότερες παρατηρήσεις μου:

Α. Στο κεφάλαιο Α' «Τροποποιήσεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

Α1. Σχετικά με την ρύθμιση του άρθρου 2 για την προσφυγή εκ μέρους υπαλλήλου για τις αποδοχές του θα πρέπει ίσως να καθιερωθεί συντρέχουσα αρμοδιότητα του δικαστηρίου του τόπου που υπηρετεί ο υπάλληλος και όχι αποκλειστική. Με τον τρόπο αυτό θα αποσυμφορηθούν με βεβαιότητα τα

δικαστήρια των Αθηνών αλλά και θα διευκολύνεται και ο διοικούμενος – υπάλληλος.

A2. Με το άρθρο 5 του σχεδίου νόμου θεσπίζεται η δυνατότητα επίδοσης **αγνώστου διαμονής**, γιατί κάτι τέτοιο δεν προβλεπόταν μέχρι τώρα στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Είναι βέβαια αυτονόητο ότι η επίδοση αυτή αφορά μόνον τον διοικούμενο, αφού το Δημόσιο δεν μπορεί να έχει άγνωστη διαμονή. Επειδή όμως είναι οξύμωρο το Δημόσιο να αδυνατεί να πληροφορηθεί την διεύθυνση του διοικούμενου, διότι στις περισσότερες των περιπτώσεων ο **διοικούμενος προκαλεί την διοικητική δίκη** με την άσκηση προσφυγής ή άλλου ένδικου βοηθήματος κατά της βλαπτικής γι' αυτόν διοικητικής πράξης, οπότε **θα έχει δηλώσει (υποχρεωτικά εκ του νόμου) διεύθυνση κατοικίας ή θα έχει διορίσει αντίκλητο δικηγόρο**. Οι ειδικά αναφερόμενες στην αιτιολογική έκθεση **ελάχιστες περιπτώσεις που το Δημόσιο εκκινεί τη διαδικασία** της διοικητικής δίκης, θεωρώ ότι δεν αρκούν για την θέσπιση αυτής της διάταξης, πολλώ δε μάλλον που ήδη με την απόφαση 250/2008 της Ολομέλειας του Σ.τ.Ε. **έχει ήδη κριθεί αντισυνταγματική η διάταξη με την οποία θεσπίζεται προσωποκράτηση για μη πληρωμή χρεών προς το Δημόσιο** (στην οποία διαδικασία η αιτιολογική έκθεση εν προκειμένω στηρίζει εν μέρει την ανάγκη θέσπισης της προσθήκης - τροποποίησης αυτής του άρθρου 54 του Κ.Δ.Δ.).

Προς αποφυγή λοιπόν **«εσκεμμένων» επιδόσεων που θα «βαφτίζονται»** δήθεν **αγνώστου διαμονής**, προκειμένου οι δημόσιοι υπάλληλοι και δικαστικοί επιμελητές να αποφύγουν τη βάσανο της έρευνας της πραγματικής διεύθυνσης του διοικουμένου, είναι σκόπιμο να γίνει πρόσθετη ειδική πρόβλεψη **στο άρθρο 89 του Κ.Δ.Δ. για τη δυνατότητα άσκησης ανακοπής ερημοδικίας**, ειδικά στην περίπτωση κατά την οποία ο διοικούμενος αποδεικνύει ότι είχε γνωστή διαμονή και εντούτοις κλητεύθηκε ως αγνώστου διαμονής.

A3. Η νομοθετική αλλαγή που προβλέπεται στο **άρθρο 8** ήδη υπάρχει και **έχει λειτουργήσει θετικά στην πολιτική δικαιοσύνη σχετικά με την άσκηση δεύτερης αγωγής**. Προς αποφυγή όμως αμφισβητήσεων και προβλημάτων στην εφαρμογή της, **σκόπιμο είναι να συμπεριληφθεί πρόβλεψη ότι στους τυπικούς λόγους απόρριψης συμπεριλαμβάνεται και η αοριστία του δικογράφου**.

Περαιτέρω πρέπει να προβλεφθεί ότι τα αποτελέσματα της άσκησης της δεύτερης αγωγής ανατρέχουν στο χρόνο άσκησης της πρώτης. Τέλος προτείνω να συμπεριληφθεί μεταβατική διάταξη ότι η σχετική ρύθμιση καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του νόμου υποθέσεις.

A4. Με το **άρθρο 9** τροποποιούνται οι προϋποθέσεις κήρυξης της **απόφασης ως προσωρινά εκτελεστής**. Με τον τρόπο όμως που διατυπώνεται η νέα διάταξη και κατ' αντιπαραβολή της με την αντικαθιστούμενη παλαιά (παρ. 3 άρθρο 80 Κ.Δ.Δικ.) απαλείφεται ως περίπτωση και αυτή όπου μπορεί να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή μια απόφαση **«αν η επιβράδυνση της εκτέλεσης θα επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη στο διάδικο που νίκησε»**.

Η απάλειψη του εδαφίου μπορεί να δημιουργήσει αμφισβητήσεις, ως προς το αν η παραπάνω περίπτωση αποτελεί εξαιρετικό λόγο που συνηγορεί προς την κήρυξη της απόφασης προσωρινώς εκτελεστή ή όχι. Φρονώ κατά συνέπεια ότι το παραπάνω εδάφιο θα πρέπει να παραμείνει και να τροποποιηθεί σχετικά η προτεινόμενη διάταξη.

A5. Με το **άρθρο 10** το όριο του **εκκλητού ανεβαίνει στα (5.000) ευρώ**. Το ποσό αυτό είναι ιδιαίτερα μεγάλο, ειδικά από τη στιγμή που το παλαιό όριο ανήρχετο **στα 600 ευρώ** περίπου. Το μεγάλο αυτό όριο **θέτει θέματα αντισυνταγματικότητας της διάταξης με κίνδυνο να καταστεί η διοικητική δικαιοσύνη προνόμιο των οικονομικά εύρωστων**.

Κάθε διοικούμενος έχει προστατευόμενο από το Σύνταγμα δικαίωμα να απευθύνεται στα αρμόδια δικαστήρια όταν προσβάλλονται τα δικαιώματά του, ανεξαρτήτως ποσού. Πέραν τούτου, πολλές φορές το δεδικασμένο μιας απόφασης μπορεί να φαίνεται μικρού οικονομικού αντικειμένου, επηρεάζει όμως άλλες υποθέσεις με μεγάλο οικονομικό αντικείμενο ή ακόμα και με ηθικό – προσωπικό ενδιαφέρον.

Κατ' ακολουθία των παραπάνω θα πρέπει να γίνει πρόβλεψη ώστε να μπορούν να **εκκληθούν όλες οι αποφάσεις, ανεξαρτήτως ποσού** και να χρησιμοποιηθούν **άλλα μέτρα ως ανασταλτικοί παράγοντες - αποθαρρυντικοί για την άσκηση αυτών**, όπως π.χ. η επιδίκαση μεγάλης δικαστικής δαπάνης σε περίπτωση ήττας.

Περαιτέρω η παρ. 2 του ίδιου άρθρου, ουδόλως οδηγεί σε αποφόρτιση των δικαστηρίων ή επιτάχυνση της διαδικασίας εφόσον τάσσει ως προαπαιτούμενο για την ουσιαστική κρίση της υπόθεσης **να αποδείξει ο εκκαλών ότι η επίλυση της διαφοράς έχει για αυτόν μεγάλη σημασία**. Συνεπώς, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ούτως ή άλλως θα επιληφθεί (θα δικάσει, θα οριστεί εισηγητής κ.λπ.) και η μόνη συνέπεια είναι να τίθεται ένας επιπλέον περιορισμός στο δικαίωμα δικαστικής προστασίας, χωρίς κάποια χρησιμότητα.

Περαιτέρω θεωρώ ότι δεν είναι κατανοητός ο περιορισμός του δικαιώματος του εκκλητού ανεξαρτήτως ποσού μόνον στις περιπτώσεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και όχι και στις υπόλοιπες φορολογικές υποθέσεις, αφού ο δικαιολογητικός λόγος που αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση (δεδικασμένο για υποθέσεις άλλες – πρόστιμα, κ.λπ.) υπάρχει σε όλες τις φορολογικές υποθέσεις και όχι μόνον στον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

A6. Με το άρθρο **13 παρ. 1** του σχεδίου νόμου προβλέπεται η δυνατότητα του Δικαστηρίου σε Συμβούλιο να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα όταν κρίνει αυτά προφανώς απαράδεκτα ή αβάσιμα.

Και ναι μεν η απόρριψη ενός ενδίκου βοηθήματος ως «προφανώς» απαράδεκτου είναι ζήτημα εύκολα διαγνώσιμο και αφήνει λίγα περιθώρια για αμφισβητήσεις, στην περίπτωση όμως της απόρριψης για λόγους που αφορούν **το βάσιμο του ένδικου βοηθήματος** (και μάλιστα χωρίς να διακρίνεται αν η σχετική ευχέρεια του Συμβουλίου αφορά στη διάγνωση του νόμω ή του ουσία αβάσιμου), τα όρια του «προφανούς» είναι δυσδιάκριτα.

Για το λόγο αυτό θεωρώ ότι η διάταξη αυτή όσον αφορά το «αβάσιμο» εγκυμονεί κινδύνους και δύναται να οδηγήσει σε φαλκίδευση του συνταγματικά προστατευόμενου δικαιώματος δικαστικής προστασίας (άρθρο 20 παρ. 1 Σ), με την απόρριψη ενδίκων βοηθημάτων, ως νόμω ή πολύ περισσότερο ουσιαστικά αβάσιμων, χωρίς να προηγηθεί εμβάθυνση και ουσιαστική έρευνα της υπόθεσης, αποστερουμένης και της δυνατότητας στον διοικούμενο να προσάγει έγγραφα και να αναπτύξει τους ισχυρισμούς του.

Στις περιπτώσεις του άρθρου **13 παρ. 4** του σχεδίου νόμου θα πρέπει να αποσαφηνισθεί αν το αναφερόμενο ειδικό παράβολο είναι το τριπλάσιο του παραβόλου των 3.000€ ή το τριπλάσιο του επιπλέον τυχόν οφειλόμενου παραβόλου που καταλογίζεται με την απόφαση.

Σε κάθε περίπτωση η **παραπάνω «ποινή» στερεί αδικαιολόγητα** τον διοικούμενο από ένα ένδικο μέσο, ενώ προσβάλλεται και η αρχή της ισότητας, αφού το Δημόσιο δεν υποχρεούται σε καταβολή παραβόλου.

A7. Το **άρθρο 15** εισάγει μια διάταξη που φρονώ ότι θα προκαλέσει ιδιαίτερα προβλήματα στην πράξη. Ο εκ των προτέρων αποκλεισμός της περίπτωσης **αναβολής για σπουδαίο λόγο**, μόνον και μόνον επειδή το αίτημα **υποβάλλεται από τον διάδικο και όχι από το δικαστήριο**, προσβάλλει το **αίσθημα της δικαιοσύνης**, είναι δε ιδιαίτερα αυστηρό και **μπορεί να προκαλέσει ιδιαίτερα προβλήματα στις περιπτώσεις ανωτέρας βίας**.

Λόγω της ύπαρξης της παραπάνω διάταξης στην πολιτική δικονομία έχουν παρατηρηθεί στην πράξη προβλήματα. Πρόσφατα συναντήσαμε την περίπτωση αποχής των καθηκόντων δικηγόρων Πειραιώς, ενώ οι δικηγόροι Αθηνών εργάζονταν κανονικά. Αποτέλεσμα ήταν να ερημοδικάζονται οι Πειραιώτες δικηγόροι λόγω του ότι, στις περιπτώσεις των εξ' αναβολών συζητήσεων, **το δικαστήριο αδυνατούσε να δώσει δεύτερη αναβολή.** Επισημαίνεται ότι η πρόβλεψη της δυνατότητας αναβολής, πέραν της πρώτης, για σπουδαίο λόγο, προβλέπεται και στο άρθρο 349 παρ. 2 του Κ.Π.Δ. Φρονώ ότι ορθότερο είναι να συμπληρωθεί στην προτεινόμενη διάταξη εδάφιο ως εξής: **«Επιτρέπεται σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις περαιτέρω αναβολή, αν το δικαστήριο κρίνει με ειδική αιτιολογία ότι υφίσταται σπουδαίος λόγος. Η αποχή των δικηγόρων αποτελεί σημαντικό αίτιο για την αιτούμενη αναβολή».**

A8. Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 21 απαλείφεται χωρίς λόγο η δυνατότητα των διαδίκων να ακουστούν από το Δικαστικό Συμβούλιο, αν το ζητήσουν. Η δικαστική πράξη έχει αποδείξει ότι η ακρόαση των διαδίκων δεν επιβραδύνει σε τίποτα την πρόοδο της δίκης. Αντιθέτως, πολλές φορές εξυπηρετεί τους Δικαστές, αφού λαμβάνουν εξηγήσεις και διασφαηνίσεις που τους είναι απαραίτητες για την ταχύτερη και ουσιαστικότερη απονομή της δικαιοσύνης.

A9. Με το άρθρο 32 απαλείφεται χωρίς λόγο η δυνατότητα έφεσης στις διαφορές που αναφύονται κατά την εκλογική διαδικασία στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Ο διοικούμενος στερείται αδικαιολόγητα ένα ένδικο βοήθημα.

A10. Το άρθρο 35 καταργεί τον Κώδικα περί Δικηγόρων, τις διατάξεις του οποίου αντικαθιστά πλήρως με τις διατάξεις της εκάστοτε ισχύουσας Κ.Υ.Α. περί

προεισπράξεων δικηγορικών αμοιβών. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Ορθότερο είναι να ορισθεί ότι η αμοιβή του δικηγόρου καθορίζεται από τις διατάξεις του Κώδικα περί Δικηγόρων, η οποία (αμοιβή) δεν μπορεί να είναι κατώτερη εκείνης που ορίζεται από την εκάστοτε ισχύουσα Κ.Υ.Α. περί προεισπράξεων δικηγορικών αμοιβών. Διότι η επιδικαζόμενη δικηγορική αμοιβή δεν πρέπει να υπολείπεται σε καμία περίπτωση της νόμιμης αμοιβής, όπως αυτή καθορίζεται, τόσο από την Κ.Υ.Α. όσο και από τον Κώδικα περί Δικηγόρων.

Υπενθυμίζω ότι η νομολογία των πολιτικών δικαστηρίων έχει επανειλημμένως αποφανθεί ότι οι διατάξεις της παραπάνω Κ.Υ.Α. για τις προεισπράξεις έχει φορολογικό χαρακτήρα και στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλομένων κατισχύει ο Κώδικας περί Δικηγόρων (ενδεικτικά: ΑΠ 760/2007, Ελ. Δνη 2007, 797 – Ολ. Ν.Σ.Κ. 427/1998).

A11. Το άρθρο 39 του σχεδίου νόμου εισάγει τη δυνατότητα προτίμησης στο προσδιορισμό δικασίμου της υπόθεσης με την οποία ανακύπτει νέο νομικό ζήτημα **μείζονας σπουδαιότητας** ή τίθεται σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούν στα διοικητικά δικαστήρια.

Με τον τρόπο αυτό θεσπίζεται η άκριτη διακριτική ευχέρεια του Γενικού Επιτρόπου της Επικράτειας στην επιλογή ενός και μόνον δικογράφου (ενδεχομένως ανάμεσα σε εκατοντάδες), με βάση άγνωστα και ανέλεγκτα κριτήρια επιλογής, το οποίο (δικόγραφο) θα προτιμηθεί «προνομιακά» και θα «ανοίξει» ή θα «κλείσει» το δρόμο σε αξιώσεις εκατοντάδων ή χιλιάδων διοικουμένων.

Ο κίνδυνος αλλά και η πιθανή **σκοπιμότητα είναι προφανής καθόσον** η επιλογή ενός «αδύναμου» δικογράφου με ελλιπή ή εσφαλμένα επιχειρήματα κινδυνεύει να «κλείσει» το δρόμο σε βάσιμες αξιώσεις οικονομικού περιεχομένου

που «βασανίζουν» την Κυβέρνηση και τον Προϋπολογισμό, όπως οι πρόσφατες αξιώσεις των οικογενειακών επιδομάτων, των επιδομάτων των πολυτέκνων, κ.α.

Β. Στο Κεφάλαιο Β' «Λοιπές διατάξεις για τη βελτίωση και επιτάχυνση της δίκης»

Στο άρθρο 42 του νομοσχεδίου εισάγεται η -μελλοντική- δυνατότητα για την ηλεκτρονική υποβολή, παραλαβή και διακίνηση δικογράφων, η ενέργεια διαδικαστικών πράξεων, η καταβολή παραβόλων κ.λπ., καθώς και η δυνατότητα εξ αποστάσεως εξέτασης μαρτύρων, πραγματογνωμόνων κ.λπ., με ταυτόχρονη μετάδοση ήχου και εικόνας (e- justice).

Η παραπάνω διάταξη περιλαμβάνει μια γενικόλογη ρύθμιση, η οποία φαίνεται ότι καταλαμβάνει όχι μόνο τη διοικητική δίκη αλλά και την πολιτική και την ποινική.

Πλην όμως θεωρώ ότι πέρα από την γενικόλογη ρύθμιση και τα εκτελεστικά Προεδρικά Διατάγματα στα οποία ο νομοθέτης αφήνει τη ρύθμιση των λεπτομερειών πραγμάτωσης και εφαρμογής της «ηλεκτρονικής δικαιοσύνης», θα πρέπει κατ' αρχήν να θεσπιστεί ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο αντιμετώπισης, ένα νομικό πλαίσιο που θα είναι ασφαλές και ικανό να αντιμετωπίζει όλα τα νέα τεχνολογικά θέματα.

Γ. Τέλος και δεδομένης της αναμόρφωσης της Διοικητικής Δικονομίας, φρονώ ότι πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο προβληματισμού η αδικαιολόγητη διάσπαση της δικαιοδοσίας των δικαστηρίων στις διαφορές που αναφύονται από τις προμήθειες του ευρύτερου δημοσίου τομέα. Η διάσπαση αυτή έχει

οδηγήσει σε πολλά προβλήματα στην πράξη και στην έκδοση άδικων αποφάσεων που πολλές φορές αντίκεινται στο νόμο.

Συγκεκριμένα, η δικαιοδοσία των δικαστηρίων σε διαφορές που αναφύονται από τις προμήθειες και υπηρεσίες Δημοσίου καθορίζεται από το τυπικό κριτήριο της νομικής μορφής της Αναθέτουσας Αρχής. Αποτέλεσμα τούτου είναι να καθίστανται αρμόδια τα πολιτικά δικαστήρια όταν η Αναθέτουσα Αρχή είναι Ν.Π.Ι.Δ., έστω και αν η νομοθεσία που καλείται να εφαρμόσει ο πολιτικός δικαστής είναι αμιγώς διοικητικού δικαίου. **Ο πολιτικός δε δικαστής αγνοεί τη σχετική διοικητική νομολογία** και δυσκολεύεται να κατανοήσει τον τρόπο της λειτουργίας και τις ιδιαίτερες ανάγκες μιας αμιγώς διοικητικής διαδικασίας.

Στο από 27.3.2008 έγγραφο των **απόψεων της Συντονιστικής Επιτροπής των Δικηγορικών Συλλόγων** αναφέρεται το ίδιο θέμα και προτείνεται μία ρύθμιση μόνο για τις προμήθειες – υπηρεσίες των Ν.Π.Ι.Δ. των εποπτευομένων από το Υπουργείο Υγείας.

Φρονώ ότι στα πλαίσια της νομοθετικής αναγκαίας προσαρμογής που θα συντελεστεί μετά την έκδοση της Οδηγίας 2007/66/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11^{ης} Δεκεμβρίου 2007 για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/Ε.Ο.Κ. και 92/13/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων και την τροποποίηση του Ν. 2522/97 θα πρέπει για το ενιαίο της κρίσης να υπαχθούν όλες οι υποθέσεις αυτές, ανεξαρτήτως νομικής μορφής της αναθέτουσας αρχής (Υπουργείο – Ν.Π.Δ.Δ. ή Α.Ε.) στην ίδια δικαιοδοσία.

Δ. Τέλος θεωρώ ότι με το νέο νομοσχέδιο καθιερώνονται και εύστοχες ρυθμίσεις όπως:

1. Η διάταξη του άρθρου 14 σύμφωνα με την οποία στις φορολογικές διαφορές ο προσφεύγων δύναται να ζητήσει τον προσδιορισμό δικασίμου και πριν τη διαβίβαση του ένδικου βοηθήματος από την φορολογική αρχή στην γραμματεία του δικαστηρίου

2. Η διάταξη του άρθρου 19 παρ. 2 εδαφ. α' σύμφωνα με την οποία «αν το δικαστήριο κρίνει ότι η προσφυγή είναι προδήλως βάσιμη, μπορεί να δεχθεί την αίτηση αναστολής, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης δεν κρίνεται ως ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη» καθόσον θεσπίζεται και ρητά το ζήτημα αυτό το οποίο στην πράξη είχε απασχολήσει τη νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων (Δ.Εφ.Θεσσ/νίκης 16/2004).

3. Η διάταξη του άρθρου 40 όσον αφορά την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

4. Η διάταξη του άρθρου 41, σύμφωνα με την οποία τα ένδικα βοηθήματα που απορρίφθηκαν τελεσίδικα για έλλειψη δικαιοδοσίας του δικαστηρίου δύνανται να ασκηθούν εντός προθεσμίας που τάσσει το ίδιο άρθρο ενώπιον του κατά δικαιοδοσία αρμοδίου δικαστηρίου. Η ρύθμιση αυτή είναι ιδιαίτερα χρήσιμη στις περιπτώσεις αγωγικών αξιώσεων, όπου π.χ. το διοικητικό δικαστήριο κρίνει ότι η ένδικη σύμβαση δεν είναι διοικητική και αρμόδια είναι τα πολιτικά δικαστήρια. Με την ισχύουσα ρύθμιση υπάρχει ο κίνδυνος μέχρι την τελεσιδικία της απόφασης να έχει παραγραφεί το δικαίωμα. Πλέον με την νέα εύστοχη ρύθμιση, η άσκηση του ένδικου βοηθήματος εντός της ταχθείσας προθεσμίας ενώπιον του κατά δικαιοδοσία αρμοδίου δικαστηρίου λογίζεται ως προς όλες τις

έννομες συνέπειες ότι ασκήθηκε κατά το χρόνο της άσκησης εκείνου που απορρίφθηκε.

Πειραιάς 8.4.2008

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Panagiotis Deggleris', written over a horizontal line.

Παναγιώτης Δέγλερης

Σύμβουλος Δ.Σ.Π.